

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3357/2021
15.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гавра Димитријевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Новосадска топлана“ Нови Сад, чији је пуномоћник Катарина Станојевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2607/21 од 11.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 15.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2607/21 од 11.10.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2607/21 од 11.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2026/20 од 02.07.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу по основу мање исплаћене припадајуће зараде за период од 01.10.2017. године до 30.11.2020. године исплати појединачне месечне износе наведене у овом ставу, са затезном каматом за назначене периоде. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђених па до тражених износа на име мање исплаћене зараде по месецима у спорном периоду од септембра 2017. године закључно са новембром 2020. године, како је наведено у овом ставу. Ставом трећим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2607/21 од 11.10.2021. године, одбијене су жалбе парничних странака и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, става другог и трећег изреке, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса и правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије сходно ставу 2. исте одредбе одлучује Врховни касациони суд у већу састављеном од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу због мање исплаћене зараде у периоду од 01.10.2017. године до 30.11.2020. године, умањењем плате за 10% односно 5% за време важења Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава. Одлуке нижестепених судова, у делу у коме је одбијен тужбени захтев засновани су на правилној примени материјалног права, пошто је тужени корисник јавних средстава, па се и на њега примењује Закон о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања од корисника јавних средстава у смислу обавезе да запосленима умањи зараду за 10% односно за 5% за време важења тог закона. Сходно томе, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се цени према члану 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору, ради накнаде штете, по основу мање обрачунате и исплаћене плате са припадајућом каматом, поднета је суду дана 13.10.2020. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 750.000,00 динара.

Имајући у виду наведено, иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, у конкретном случају, не ради се о спору из радног односа, у смислу члана 441. ЗПП (код којих ревизија није дозвољена), већ о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање (исплату разлике зараде) у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра па је применом члана 403. став 3. ЗПП, ревизија тужиоца недозвољена.

У складу са изнетим Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић